

nantjerne; men den Omstændighed, at Finantjerne maatte have regnet paa et Underflud for St. Croix, bevirkede, at Bidraget for St. Thomas foreløbigen kun blev fastsat til \$ 28,000. Med Hensyn til St. Croix's særlige finansielle Stilling efter Adskillelsen ansløges det (sfr. l. c. p. 27), at det fornævnte Underflud yderligere vilde forøges ved en sandsynlig Mindre-Indtægt fra Landkassens tidligere Revenuer, og stige til \$ 14,955, men hele Underfludet antoges at kunne opgjøres ved Besparelser i Militairudgifterne og ved Hjælp af den ved Ophevelsen af Toldbegunstigelsen for Vareførselen fra Moderlandet forøgede Toldindtægt, beregnet til \$ 8280, saa at Dens Colonialkasse paa denne Maade vilde kunne undgaae noget Deficit (der beregnedes et lille aarligt Overskud af \$ 196). Erfaringen har vist, at Resultatet i de første 4 Aar efter Coloniallovens Ikrafttræden blev endnu gunstigere; men det 5te Aar, 1869—70, har opslugt Overskudet fra alle de foregaaende Aar, og selv denne ikke lovende Ege vægt imellem Indtægterne og Udgifterne for de 5 Aar tilfammen er kun opnaaet ved Oprævningen af Skatter, der overstige Dens Skatteevne.

Det fremgaaer af Coloniallovens § 56 og Forholdets egen Natur, at Bestemmelserne om Colonialkassernes finansielle Forhold til Moderlandet ikke bleve tænkte som endelige, men som Noget, der maatte blive at underkaste Forandring, hvis Forholdene gjorde det nødvendigt. I Anmærkningerne til det af Gouvernementet forelagte Udkast til Loven, Affinit IV. (l. c. p. 24—25) er det navnlig anført, at „ligesaa lidt som der, medens alle Monarchiets forskjellige Dele have en fælles Statskasse, vilde kunne stilles den Fordring, at ikke alene hver enkelt Landsdeel eller Provinds, men endog hver enkelt mindre D eller Deel af en Provinds, skulde tilsvare en nødtagtig forholdsmæssig Andeel af den fælles Statskasses Udgifter enten i Forhold til dens Størrelse eller til dens Folkemængde, ligesaa lidt vilde det være ubetinget gjørligt eller rigtigt, naar Spørgsmaalet om en Adskillelse i finansiell Henseende af en Landsdeel fra den hidtil fælles Statskasse opstaaer, da at sondre denne Landsdeel i mindre Dele og fordrer, at hver enkelt af disse skal være istand til alene at bære sine Udgifter. Forsaavidt saadan Landsdeel ikke med det samme ganske udgaaer af Statsforbindelsen, men fremdeles beholder visse Institutioner fælles med Monarchiets øvrige Dele, vil det end ikke ubetinget kunne fordres, at den som et Heelhed for sig skal kunne bære en forholdsmæssig Andeel af Statsudgifterne til disse fælles Diemed med det øvrige Monarchi; men Afgjørelsen heraf maa beroe paa saadan Landsdeels egen Gyde og Kræfter til at bære Skattebyrder eller, med andre Ord, paa det selsamme Moment, der bestemte dens Bidrag til den fælles Statskasse, forinden Adskillelsen i finansiell Henseende fandt Sted. Men det er indlysende, at jo videre der gaaes i en Deling i finansiell Henseende, eller naar man endog vil adskille en i og for sig liden Landsdeel i mindre Dele, og lade enhver af disse erholde sine egne Finantser, vil det let kunne blive en Umulighed for en saadan mindre Deel af det hele Statslegeme at bære endog blot sine egne locale Udgifter.“; — hvorhos det, efter en Fremhævelse af de Omstændigheder, der gjorde det vigtigt at iværksætte Adskillelsen af Coloniernes Finantser fra Moderlandets, saaledes at Dernes særlige communale Skatter og Afgifter kunde blive sammendragne med de kongelige Skatter og Afgifter paa hver af Derne ved Oprettelsen af een fælles Kasse for St. Croix og een fælles Kasse for St. Thomas og St. Jan, er bemærket: „Egtesom imidlertid navnlig den nævnte Hovedgrund, der taler for en Adskillelse af Dernes Finantser indbyrdes, fornemmelig kun er begrundet i disses Stilling som særskilte Communer, saaledes fortjener det vel at mærkes, at den hele Adskillelse af Coloniernes Finantser fra Moderlandets aldeles ikke angaaer nogenjomhelst Forandring i den politiske Statsforbindelse imellem Moderlandet og Colonierne, men ikkun er fremkaldt ved de Vanskeligheder, der hidtil have vist sig med Hensyn til Lovgivningsmagtens gavnlige Udøvelse for Colonierne, til Bedste saabel som for Moderlandet. Den sidstberørte Omstændighed vil allerede godtgjøre, at der ikke her er eller kan være Tale om en fuldkommen eller nu eengang for alle, paa uforanderlige Vilkaar bestemt Adskillelse af Coloniernes Finantser fra Moderlandets,